

Desengany

Un relat de: [RFS1984](#)

Avui quelcom insoluble
em volta pel cap
mentre, abduït, remene
els pensaments al fons de la tassa
d'un trist cafè d'extraradi.

Capvespre monòton, neutra tardor,
a fora l'allau d'aigua li arrabassa l'empedrat a la plaça.

Encenc un cigar, m'escalfa els pulmons
consumida la paciència
no sé si exhale a sospirs el fum,
o m'ix pel cap.

Bulímic de complicitat, em berene la il·lusió,
sofrit fadrí a qui han deixat plantat
...un cop més!
Hi ha qui té el cor de llanda...
i les paraules li esvaren per la saliva.

Esgote l'últim glop bevent-me l'orgull,
pòsit escàs que abandone a la taula.

És obrir la porta i caure dels llimbs,
una ràfega m'activa les xacres del desamor,
desori i solitud.

El xàfec em mulla les ganes
en una mar de llàgrimes
i als ulls, solatge de plor, desengany.